

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/86/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614204192
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3614204192.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky K. C., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, W., občan Slovenskej republiky, v zastúpení JUDr. Milan Ficek, advokát, s.r.o., so sídlom Žilinská 14, Bratislava, proti odporcovi Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX B. S. H. XX, E. B M. A., občan C. republiky, vo veci návrhu o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu R. N. C., nar. XX.XX.XXXX, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 15. júla 2014, č. k. 1P/86/2014 - 11, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e** .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením výrokom I. vyhlásil, že nemá právomoc konať vo veci v zmysle článku 3 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností (ďalej len "Nariadenie BRUSEL II"), výrokom II. zastavil konanie podľa § 104 ods. 1 prvá veta O.s.p., výrokom III. nepriznal žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. a výrokom IV. súd vrátil navrhovateľke súdny poplatok v sume 66,- Eur prostredníctvom Daňového úradu Trenčín v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia podľa § 11 ods. 3 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Ďalej uviedol, že navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu sa návrhom na začatie konania doručeným okresnému súdu dňa 07.07.2014 domáhala rozvodu manželstva s odporcom, zverenia maloletého dieťaťa na čas po rozvode do jej osobnej starostlivosti a určenia vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa v sume 300,- Eur mesačne k jej rukám vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred. V návrhu navrhovateľka uviedla, že manželstvo s odporcom uzavrela dňa 10.07.2007 v Turecku, kde spolu s odporcom aj päť mesiacov žili. Po tom ako odporca dostal víza, vycestovali do Anglicka. Uviedla tiež, že účastníci majú jednu maloletú dcéru R., ktorá sa narodila dňa XX.XX.XXXX, pričom z priloženého rodného listu maloletej je zrejmé, že maloletá R. N. C. sa narodila v R., v B. kráľovstve M. A. a B. K.. Po nezhodách s odporcom sa navrhovateľka spolu s dcérou vrátila na Slovensko a odporca zostal v Anglicku. Navrhovateľka uviedla, že je občanom Slovenskej republiky a odporca je občanom Tureckej republiky. V súčasnosti navrhovateľka býva s dcérou na adrese A. XXX/XX, W.. Odporca býva vo Veľkej Británii. Podľa názoru navrhovateľky právomoc slovenského súdu je daná podľa ustanovenia § 38 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. z. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom. Právomoc v danej veci konať nemá slovenský súd, nakoľko navrhovateľka nespĺňa ani jednu z podmienok uvedených v článku 3 Nariadenia BRUSEL II, na území Slovenskej republiky nemá obvyklý pobyt, pretože na území Slovenskej republiky sa trvalo zdržiava len od 02.04.2014, čo vyplýva z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľky na č.1. 9 spisu. Ani maloleté dieťa pochádzajúce z manželstva účastníkov konania nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, rovnako ako navrhovateľka. Obvyklým pobytom účastníkov konania je Veľká Británia, ktorá má právomoc konať vo

veci rozvodu manželstva účastníkov konania. Vzhľadom k tomu, že neboli splnené podmienky, za ktorých môže súd vo veci konať, pričom ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a to nedostatok právomoci slovenského súdu konať vo veci, súd v zmysle § 103 O.s.p. a § 104 ods. 1 prvá veta O.s.p. konanie zastavil. Súd vrátil navrhovateľke súdny poplatok v sume 66,00 Eur podľa ustanovenia § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb., nekrátený v zmysle § 11 ods. 4 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb., keď realizáciu jeho vrátenia vykoná po právoplatnosti tohto uznesenia Daňový úrad Trenčín. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Mala za to, že rozhodnutie súdu nie je správne. Súd pri rozhodovaní o právomoci vychádzal z formálneho výkladu pojmu „ obvyklý pobyt“, pričom individuálne skutočnosti danej veci. Obvyklý pobyt ako kritérium rozhodujúce pre určenie právomoci súdu je pojmom skutkovým, pričom z právneho hľadiska ide o pojem otvorený, ktorého obsah je zatiaľ dotváraný judikatúrou. Hoci je navrhovateľka v súčasnosti manželkou odporcu, ich manželstvo nemožno v žiadnom prípade považovať za fungujúce, čo vyústilo do podania návrhu o rozvod. Všetky ostatné rodinné väzby má navrhovateľka práve na Slovensku. Pobyt vo Veľkej Británii považovala navrhovateľka vždy len za dočasný, nikdy nemala v tejto krajine nahlásený trvalý pobyt. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom daného konania je okrem rozvodu aj úprava práv a povinností k mal. dieťaťu, je na mieste zaoberať sa taktiež rozhodujúcim kritériom, ktorým je najlepší záujem mal. dieťaťa. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľky nebolo súdu doručené.

Navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzala písomným podaním zo dňa 13.11.2014, doručeným súdu dňa 20.11.2014, svoje odvolanie v celom rozsahu späť.

Podľa § 207 ods. 2,3 O.s.p., dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Odvolací súd vzhľadom na dispozičný úkon navrhovateľky - späťvzatie odvolania v zmysle citovaného zákonného ustanovenia odvolacie konanie zastavil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a žiadne si ani návrhom neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.